

Základová spára musí být před ukládáním vrstev osušena, aby nedocházelo k „rozbahňování“ kontaktních zemin bez možnosti jejich kvalitního zhutnění. Na zeminách ukládaných do násypu je třeba nejprve provést příslušné geotechnické zkoušky za účelem stanovení podmínek jejich optimálního zhutnění. Tyto parametry je pak třeba průběžně testovat při jejich ukládání do násypu (každých cca $500 \text{ m}^3 = 2x$).

Materiál je navážen ve vrstvách max. po 200 mm a hutněn na 98% PS. Rozprostírání sypaniny v násypu musí být takové, aby se vyloučilo vytváření průběžných vrstev a čoček sypaniny podstatně se lišící od sypaniny prováděné zóny tělesa. Násyp se sype v souvislých vrstvách. Další vrstva se smí navážet až na zhutněnou předchozí vrstvu, jejíž povrch je urovnaný, bez kaluží vody, bez přeschlé nebo rozbahněné zeminy, bez nevhodných předmětů. Sypanina nesmí obsahovat kořeny dřevin, dřevo a materiál, který může časem zetlít, kameny a předměty, překážející zhutnění. Znehodnocená zemina (vlivem mrazu, deště apod.) musí být odstraněna, stejně jako led nebo sníh. Je-li povrch vrstvy příliš vlhký, nechá se vyschnout nebo se odstraní. Je-li příliš vyschlý nebo hladký, musí se před navážením další vrstvy zvlhčit nebo odstranit a podle potřeby zdrsnit, aby bylo zaručeno dokonalé spojení obou vrstev.